

NOVOLETNE 1985 1986 ŽELJE 1986

Vse bliže je dan, ko bomo na koledarjih začeli pisati novo letnico — 1986. Zdaj je čas, ko začnemo počasi razmišljati, kaj in kako bi si želeli v novem letu. Pričakovanj in želja je nešteto. Vsakdo si želi kaj svojega; nekateri so bolj skromni, nekateri malo manj. Za nekaj teh želja in pričakovanj smo povprašali tudi naše občane:

NATAŠA ČALASAN, dijakinja: »Želela bi, da se preselimo v večje stanovanje, pa tudi okolico naselja bi lahko v prihodnjem letu nekoliko bolj uredili. Predvsem naj bi nam asfaltirali pot do avtobusne postaje. Osebnostno pa si želim boljši učni uspeh.«

CVETKA TREBEC, gospodinja: »Bojim se, da bo prihodnje leto še bolj črno, zato je moja želja skromna. Leto 1986 naj bo vsaj takšno, kot letošnje, pa se bomo že znašli. Predvsem pa naj bi bili ljudje — ljudje, kajti v današnji situaciji je človek v pravem pomenu besede res težko biti.«

ŠIMSA BAŠIČ, snazilka: »Nimam posebnih želja, le cene naj ne bi tako »divjale«. Ob naši centralni nam je bilo letos sicer toplo, vendar si v letu 1986 ne želim morebitne vročine ob pogledu na račun.«

ANTON PONGRAC, upokojenec: »Glede na našo krizno situacijo ne pričakujem nič razveseljivega. Želim si, da bi naredili prvi korak k reševanju naše krize, pa čeprav bo še tako majhen in droben. Zavedam se, da se takšne stvari ne morejo rešiti čez noč. Torej, čimveč potrpljenja in vztrajnosti v letu 1986.«

MAJA VEDLIH, 6-letna cicibanka: »Dedek Mraz naj pride čimvečkrat, pa punčko, ki se joče, naj mi prinese. Pa še obleke, pa še kaj.«

MARJETA MAČEK, uslužbenka: »Ja, najvažnejše je zdravje. Želim si sicer višje osebne dohodke in nižje cene, vendar leto, ki prihaja, tega najbrž ne bo prineslo. Življenje v naši občini pa bi lahko popestrili s kulturnimi in družabnimi prireditvami.«

JANKO KAŠ, DAMJAN CIRMAN, DARJA KOVIČ, učenci: »Vsi si želimo, da bi nam v šoli »šlo vse kot po maslu« in da bi nas učitelji čimbolj ubogali. Komaj čakamo, da gremo drugo leto na končni izlet, na katerem bi se radi imeli kar najlepše.«

NATAŠA FABJANČIČ, učenka: »Leto 1986 je zame pomembno leto, saj se odločam za bodoči poklic. Moji največji želji sta odličen uspeh ob polletju, kar je pogoj za izpolnitev moje naslednje želje — sprejem na srednjo naravoslovno šolo.«

MALČI ŠTUBELJ, cvetličarka: »Poleg zdravja, ki je osnova za druge želje in pričakovanja, si želim, da bi bili moji otroci v življenju uspešni in srečni. Poslovno pa si želim, da bi mi cvetličarski posel čimbolj »cvetel«.«

MOJCA POVZEK, učiteljica: »V osebnem življenju imam vse lepo urejeno, tako da nimam posebnih želja. Le zdravje, če bo to, bo vse.«

MATEJA ORAŽE, zobotehnik: »Službo, službo, službo. Trenutno delam kot pripravnica in prihodnje leto bo dirka za redno delovno mesto. Želim si, da bi me kar tu obdržali.«

MARJAN BREŠČEK, organizator: »Osebnih želja je toliko, da jim ni konca. Nekoliko širše gledano pa si želim, da bi bila Jugoslavija v naslednjem letu nekoliko bolj uspešna in učinkovita. Upam, da bo leto 1986 poslovno manj inflacijsko.«

ANTON VELDIN, orodni brusilec: »Dinarčki, dinarčki. Le kdo si tega ne želi, poleg zdravja seveda. No, mir na svetu pa je pogoj za vse to.«

Pripravil: Mile Jovanović
Slike: Tea Miška

tribuna

Glasilo »Javna tribuna« izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška. Glasilo ureja izdajateljski svet (predsednik Vukašin Lutovac) in uredniški odbor: France Kmetič, Brane Praznik, Vilma Prezelj, Franc Rozman (odgovorni urednik), Zlatko Šetinc (glavni urednik), Mario L. Vilhar (tehnični urednik — oblikovalec), Srečko Vrhovnik. Naslov: Javna tribuna, 61000 Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 411, telefon 555-021, int. 282. Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Fotografije: Franc Rozman